

İlgili Kanun / Madde
1475 S.İşK/14

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2005/11653

Karar No: 2005/37901

Tarihi: 05.12.2005

- MAZERET İZNİ TALEBİ KABUL EDİLMEDİĞİ HALDE İŞE GELMEYEN İŞÇİ
- DAVET ÜZERİNE İŞE GELMESİ
- UZUN SÜRE ÇALIŞAN BİR İŞÇİNİN İŞİ KENDİLİĞİNDEN BIRAKMASININ YAŞAMIN OLAĞAN AKIŞINA AYKIRI OLMASI

ÖZETİ: Dosya içeriğine göre, davacının 17.04.2004 tarihinde izin istemesine rağmen işverence izin verilmediği, ancak davacı işçinin işyerinden izinsiz ayrıldığı, davalı işverenin iş sözleşmesini takip eden günlerde ise gelmeme nedeni ile feshetmediği, davacıya 22.04.2004 tarihli ihtarname göndererek davet ettiği anlaşılmaktadır. Davalı işveren, daha sonra 06.05.2004 tarihli ihtarname ile davacının davete rağmen işe gelmediği ve devamsızlık yaptığı gerekçesi ile iş sözleşmesini feshetmiştir. Ancak tanık anlatımlarına göre, davacının davet üzerine işyerine 23.04.2004 tarihinde geldiği ve işveren temsilcisi ile tartıştığı, bu tartışmadan sonra işyerinden ayrıldığı saptanmıştır. İşyerinden uzun süredir çalışan, mazereti için izin isteyen ve işe davete olumlu yanıt veren bir işçinin, tazminatlarından vazgeçecek şekilde işten kendi isteği ile ayrılması hayatın olağan akışına uygun değildir.

DAVA: Davacı, ihbar ve kıdem tazminatları ile yıllık ücretli izin, fazla mesai ve tatil çalışmaları karşılığı ücret alacaklarının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm duruşmalı olarak davacı avukatı tarafından temyiz edilmiş ise de; HUMK.nun 435.maddesi gereğince duruşma isteğinin süreden reddine ve incelemenin evrak üzerinde yapılmasına karar verildikten ve temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

1. Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2. Dosya içeriğine göre, davacının 17.04.2004 tarihinde izin istemesine rağmen işverence izin verilmediği, ancak davacı işçinin işyerinden izinsiz ayrıldığı, davalı işverenin iş sözleşmesini takip eden günlerde ise gelmeme nedeni ile feshetmediği, davacıya 22.04.2004 tarihli ihtarname göndererek davet ettiği anlaşılmaktadır. Davalı işveren, daha sonra 06.05.2004 tarihli ihtarname ile davacının davete rağmen işe gelmediği ve devamsızlık yaptığı gerekçesi ile iş sözleşmesini feshetmiştir. Ancak tanık anlatımlarına göre, davacının davet üzerine işyerine 23.04.2004 tarihinde geldiği ve işveren temsilcisi ile tartıştığı, bu tartışmadan sonra işyerinden ayrıldığı saptanmıştır. İşyerinden uzun süredir çalışan, mazereti için izin isteyen ve işe davete olumlu yanıt veren bir işçinin, tazminatlarından vazgeçecek şekilde işten kendi isteği ile ayrılması hayatın olağan akışına uygun değildir. Olayın bu gelişimine göre, fesih işlemi 23.04.2004 tarihinde davalı işverence gerçekleşmiştir. Davalı işverenin 23-24.04.2004 tarihinde tutmuş olduğu devamsızlık tutanaklarının, sonuca etkisi yoktur. Kaldı ki bu tutanaklarda gelmediği günler olarak belirtilen gün Pazartesi değil, Cuma ve Cumartesi günleridir. Bu durumda tutanakların içeriğinin doğru olmadığı sonucunu doğurmaktadır. Kıdem ve ihbar tazminatlarının reddi hatalıdır.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten **BOZULMASINA**, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 5.12.2005 gününde oybirliği ile karar verildi.